

[Anker Lau.]

Formålet var jo i øvrigt også at fremme produktionen, og der kan måske også gives visse oplysninger om, i hvor høj grad dette har haft forbindelse med de foranstaltninger, der er truffet. Man må unægtelig få det indtryk, at det ikke er så forfærdelig meget, der her er nået. Når den højtærede minister i sin fremsættelse udtrykkelig gør opmærksom på, at arbejdet endnu efter 4 års forløb befinder sig på et forberedende stade, er resultaterne måske ikke så forfærdelig store.

Det vil derfor være rigtigt, synes jeg, at vi får lejlighed til under en kort udvalgsbehandling at se på de erfaringer, der er gjort, og modtage de oplysninger herom, som foreligger. Vi vil også gerne se på de positive resultater, hvor mange der har været, hvad de har indeholdt, og hvad nævnets hele medvirken til disse resultater har kostet statskassen. Forhåbentlig vil det vise sig, at der er et rimeligt forhold mellem resultaterne og udgifterne, og vi må så skønne over nævnets værdi i forhold til det, der vel for øvrigt uden nævnets medvirken vokser frem ude i erhvervslivet.

Det er vel i det hele taget et spørgsmål, om ikke nævnet kunne lære noget rundt omkring i erhvervslivet, hvor man arbejder med disse tanker, og hvor det er mit indtryk at der vokser noget frem, som er sundt og godt både for medarbejderne og virksomhederne. Men som jeg sagde før, har bestræbelserne for at øge produktionen og forbedre forholdet mellem arbejdere og arbejdsgivere vor fulde sympati.

Under sagens tidligere behandling har man jo peget på visse produktionsfremmende lønsystemer. Meget er vel rundt omkring nået ad disse veje. Der kunne måske også være grund til at pege på det ønskelige i at finde frem til produktionsfremmende organisationsformer, der i højere grad end det, vi kender nu, kalder på gensidig forståelse og samarbejde. At fremkalde forståelse for de fælles interesser i den virksomhed, man er ansat i og tjener sit brød i, skulle egentlig

ikke være så forfærdelig svært, hvis der virkelig er vilje dertil fra alle sider. I daglig praksis er det da også mit indtryk at det går langt bedre, end debatten i det høje ting somme tider kan give indtryk af.

Mit parti vil som sagt gerne se på de indvundne erfaringer i et udvalg, men vil i øvrigt tilsige velvillig behandling af lovforslaget.

Foss: Tanken om udbyttedeling er jo ikke noget nyt; den har været diskuteret og prøvet i de sidste halvhundrede år, både herhjemme og i udlandet, uden at man synes, at der er kommet ret meget ud af det. Det er i øvrigt ejendommeligt, at man i de sidste år inden for adskillige større virksomheder her i landet er ved at gå bort fra den udbyttedeling til de ledende funktionærer, der kaldes tantieme, og i stedet for i højere grad lægger vægten på den faste gage. Det gør man af flere praktiske grunde, som jeg ikke skal spilde tiden med at udrede i det høje ting.

I bemærkningerne til lovforslaget nævner den højtærede minister, at der fra udbyttedelingsnævnet foreligger oplysninger, som begrunder forventningen om, at der fremdeles vil kunne opnås tilfredsstillende resultater. For os andre foreligger der kun den beretning, der er udsendt den 31. december 1959, og efter den at dømme må man sige, at den højtærede minister ikke er vanskelig at tilfredsstille. Der har været henvendelser og korrespondance, men tilsyneladende var ingen resultater opnået på det nævnte tidspunkt.

Det forekommer mig, at det mest positive, nævnet har præsteret, er en henvendelse til ministeriet om visse skattelettelser for oprettelse af sociale fonds. Da problemet således synes at stå i forventningens tegn, er det egentlig lidt mærkeligt, at den højtærede minister nu vil gøre loven permanent; men mit parti vil ikke lægge nogen sten i vejen. Det er jo ikke helt umuligt, at nævnet kan hjælpe til på det område, der hedder sociale fonds, selv om jeg er tilbøjelig